

- 3) Dyrektywę 92/43 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przeprowadza się nowe badanie oddziaływania na teren w celu konwalidacji wad stwierdzonych w odniesieniu do oceny wstępnej dokonanej przed umieszczeniem tego terenu w wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty lub w odniesieniu do oceny następczej na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43, mimo że plan lub przedsięwzięcie zostały już zrealizowane, wymogi kontroli dokonywanej w ramach takiego badania nie mogą zostać zmienione z tego powodu, że decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na ten plan lub na to przedsięwzięcie była natychmiast wykonalna, a wniosek o zastosowanie środków tymczasowych został oddalony i od orzeczenia w przedmiocie tego oddalenia nie przysługuje już środek zaskarżenia. Ponadto owo badanie powinno uwzględniać ryzyko pogorszenia stanu siedlisk lub niepokojenia gatunków mogących mieć istotne skutki w rozumieniu art. 6 ust. 2 tej dyrektywy, które to ryzyko ewentualnie wystąpiło w związku z realizacją spornego planu lub przedsięwzięcia.

Artykuł 6 ust. 4 dyrektywy 92/43 należy interpretować w ten sposób, że wymogi kontroli dokonywanej w ramach oceny alternatywnych rozwiązań nie mogą zostać zmienione z tego powodu, że plan lub przedsięwzięcie zostały już zrealizowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 stycznia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – DHL Express (Italy) Srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

(Sprawa C-428/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Polityka konkurencji — Artykuł 101 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Sektor spedycji międzynarodowej — Krajowe organy ochrony konkurencji — Walor prawny instrumentów Europejskiej Sieci Konkurencji — Modelowy program tej sieci w zakresie łagodzenia kar — Wniosek o zwolnienie z grzywnien złożony do Komisji — Uproszczony wniosek o zwolnienie z kary złożony do krajowych organów ochrony konkurencji — Stosunek między tymi dwoma wnioskami]

(2016/C 098/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DHL Express (Italy) Srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

Przy udziale: Schenker Italiana SpA, Agility Logistics Srl

Sentencja

- 1) Przepisy prawa Unii Europejskiej, a w szczególności art. 101 TFUE i rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE], należy interpretować w ten sposób, że instrumenty przyjęte w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji, zwłaszcza modelowy program łagodzenia kar tej sieci, nie są wiążące dla krajowych organów ochrony konkurencji.
- 2) Przepisy prawa Unii, a w szczególności art. 101 TFUE i rozporządzenie nr 1/2003, należy interpretować w ten sposób, że nie istnieje związek prawny między wnioskiem o zwolnienie z kary, który przedsiębiorstwo złożyło lub zamierza złożyć do Komisji Europejskiej, a uproszczonym wnioskiem złożonym do krajowego organu ochrony konkurencji w odniesieniu do tego samego kartelu, który to związek zobowiązywałby ten organ do dokonania oceny uproszczonego wniosku w świetle wniosku o zwolnienie z kary. Okoliczność, że uproszczony wniosek odzwierciedla wiernie lub nie treść wniosku złożonego do Komisji, jest w tym względzie pozbawiona znaczenia.

W sytuacji gdy uproszczony wniosek złożony do krajowego organu ochrony konkurencji ma węższy zakres przedmiotowy niż wniosek o zwolnienie z kary złożony do Komisji, ten organ krajowy nie jest zobowiązany skontaktować się z Komisją lub z samym przedsiębiorstwem w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo to stwierdziło istnienie konkretnych przykładów bezprawnych zachowań w sektorze, który to jakoby miał być objęty tym wnioskiem o zwolnienie z kary, lecz nie wspomnianym wnioskiem uproszczonym.

- 3) Przepisy prawa Unii, a w szczególności art. 101 TFUE i rozporządzenie nr 1/2003, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przyjęciu przez krajowy organ ochrony konkurencji – w takich okolicznościach jak te w postępowaniu głównym – uproszczonego wniosku o zwolnienie z kary przedłożonego przez przedsiębiorstwo, które nie złożyło do Komisji wniosku o całkowite zwolnienie z kary, lecz jedynie wniosek o obniżenie grzywnien.

(¹) Dz.U. C 462 z 22.12.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 stycznia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – Valsts ieņēmumu dienests/Artūrs Stretinskis

(Sprawa C-430/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 29 ust. 1 lit. d) — Ustalanie wartości celnej — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 143 ust. 1 lit. h) — Pojęcie „osób powiązanych” do celów ustalenia wartości celnej — Więzy pokrewieństwa lub powinowactwa pomiędzy kupującym będącym osobą fizyczną a dyrektorem spółki, która sprzedała towary]

(2016/C 098/14)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: Artūrs Stretinskis

Sentencja

Artykuł 143 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 46/1999 z dnia 8 stycznia 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że kupującego będącego osobą fizyczną i sprzedającego będącego osobą prawną, w ramach której krewny owego kupującego ma możliwość wywarcia rzeczywistego wpływu na cenę sprzedaży towarów z korzyścią dla kupującego, należy uznać za osoby powiązane w rozumieniu art. 29 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r.

(¹) Dz.U. C 421 z 24.11.2014.